

Koningsakker

In deze editie - februari 2019
Winter op Koningsakker
Stand van zaken
Een boog van Veertig dagen
Agenda en Activiteiten

5

Nieuwsbrief

Voorwoord Zuster Julian

Winter en nieuw leven. Zomer en sterven. Hoezo? Is het niet veeleer omgekeerd? Tijdens een winterwandeling in ons bos voelde ik stilte, eenzaamheid, dood, en ook: een sprankje leven door het onverwachtse geluid van oude, krakende bomen die zachtjes meebewegen met de wind. Ze staan er al jarenlang, die bomen. Elk jaar lijken ze te sterven om in de lente tot nieuw leven te komen. En in het najaar bereiden ze zich voor op het nieuwe leven door eerst een stukje te sterven. Een mysterie.

Het wonder van het leven dat zich in alle stilte voltrekt. We zien het in de natuur, en het gebeurt ook aan ons, mensen, ook al voelt het voor velen onder ons misschien niet meer zo natuurlijk aan, want de dood, die proberen we toch te weren?

We worden geboren, ons leven groeit en bloeit, en toch is ook de dood meteen onze tochtgenoot, want sterven zullen we allemaal. Sterven om tot nieuw leven te komen, sterven om herboren te worden in het Licht van de Verrijzenis. Sterven is nieuw leven binnengaan, en dat kunnen we in het hier en nu al oefenen. De monnik wordt in de Regel van Sint-Benedictus voorgehouden 'dagelijks de dood voor ogen te houden', waarmee bedoeld wordt dat hij moet leren loslaten, dat hij niet krampachtig moet vasthouden wat hij meent te bezitten. Als hij kan loslaten, uit handen kan geven, kunnen er momenten van transformatie ontstaan waardoor hij een diepere dimensie van zijn bestaan binnengaat, waardoor een nieuw begin, nieuw leven, mogelijk is. Dan eerst zal hij ten volle leven.

In het boek *Liturgische Spiritualiteit* van br. Thomas Quartier lees ik: 'de dood is de beste levensverzekering die je als mens kunt hebben, mits je openstaat voor de betekenis die de eindigheid kan hebben'. Iets om in deze wintermaanden over te mijmeren?

Winter op Koningsakker

De winter is een tijd van verstilling. De natuur neemt een pauze. Dieren gaan in winterslaap en sparen hun energie. Insecten trekken zich terug als pop of cocon. Maar ook mensen ervaren verstilling in de winter. Een deken van sneeuw geeft rust. Alles voelt vrediger aan.

De witte sneeuw herbergt een belofte van een nieuw begin. Het is er nog niet, maar het komt wel.

Er komt veel kijken bij het oprichten van een natuurbegraafplaats. In juli stemde de gemeenteraad, na een procedure van ongeveer twee jaar, in met de bestemmingsplanwijziging. Een belangrijk moment, omdat we daarmee verder konden werken aan de realisatie.

Route en parkeren

Op het bestemmingsplan werden een drietal zienswijzen ingediend. Een daarvan ging specifiek over de route naar de natuurbegraafplaats. De indieners vinden de huidige route naar de abdij minder geschikt voor de natuurbegraafplaats, en dat zijn we met ze eens. Daarom hebben we die route aangepast. Als de natuurbegraafplaats is geopend, wordt het verkeer over de Sportlaan geleid richting de nieuw aan te leggen parkeerplaats. Hierop is voldoende ruimte voor auto's en fietsen. De huidige route richting de abdij zal dus niet voor de natuurbegraafplaats gebruikt worden.

Bovendien ontmoedigen we het parkeren in de berm langs de huidige route op een heel bijzondere en natuurlijke wijze. We hebben boomstronken in de bermen geplaatst. Parkeren is daardoor niet mogelijk, maar het hout heeft ook een andere belangrijke functie. Dood hout levert een belangrijke bijdrage aan biodiversiteit. Met name paddenstoelen en mossen zijn afhankelijk van dikke stammen, maar ook verschillende insecten, en die trekken op hun beurt weer vogels aan. Zo vormt iedere dode boom een eigen kleine biotoop van flora en fauna.

Ontvangstgebouw

Onlangs hebben we een tijdelijk gebouw geplaatst ten behoeve van de natuurbegraafplaats. In het gebouwtje bevinden zich een klein kantoortje en een spreekruimte waar belangstellenden ontvangen kunnen worden. We hebben een aantal architecten gevraagd om een voorstel te doen voor een permanent ontvangstgebouw.

Belangrijk onderdeel van dit gebouw zal een mooie grote ruimte zijn. Hier kunt u in de toekomst een afscheidsbijeenkomst houden, met prachtig uitzicht op de natuur.

Nieuwe medewerkers bij Koningsakker

De natuurbegraafplaats en de abdij horen bij elkaar, maar zijn zelfstandige en van elkaar gescheiden plekken. De betrokkenheid van de zusters krijgt vooral op een geestelijke wijze gestalte. Daarom hebben we onlangs vacatures op de website gezet voor de functies van locatiebeheerder en pr-coördinator. We waren blij verrast door de hoeveelheid zeer goede kandidaten die reageerden. Ook voor de natuurwerkzaamheden zijn we in contact gekomen met bevlogen kandidaten. Inmiddels zijn we in de afrondende fase van deze gesprekken en we hopen onze nieuwe medewerkers in de volgende nieuwsbrief te kunnen voorstellen.

Planning

Zoals u kunt lezen, is er al veel gebeurd. Maar is ook nog veel te doen, voordat we de natuurbegraafplaats kunnen openen. De komende maanden blijven we daar aan doorwerken. We hopen dat we deze zomer van start kunnen gaan met Koningsakker.

Een boog van Veertig dagen

Veertigdagentijd, een boog gespannen tussen
as en Nieuw Leven, verrezen uit de dood;
wanhoop aan mijzelf en hoop die iemand is,
isolement van het kwaad en gemeenschap in Liefde.

Een weg

van vallend zaad naar ontkiemend opstaand leven
van slapend automatisch bestaan naar bewogen geïnspireerd leven
van mij naar Christus de Opgestane.

Een weg van geloof, van vertrouwen
vaste grond van wat ik hoop
inzicht dat alles komt uit Gods Woord.

Een pelgrimsweg,

van het oude vertrouwde naar iets totaal nieuws,
doorbraak voorbij de kaders van het tijdelijke.

De weg van Pasen, een weg van uittrekken, achterlaten, loslaten;
doortocht door woestenij - van buiten naar binnen gaan,
inkeren - de langste weg-

het eigen hart ontdekken, sterven aan mijzelf,
en er God ontmoeten, Hij die is,

meetrekkend trouw verbonden in onvoorwaardelijke Liefde.

Verlangend uitzien naar, getrokken worden tot
het Totaal Andere en soms even dat ontwaren.

Ik weet dit brengt mij gaandeweg ten leven.

Deze weg is iemand ten einde gegaan

Jezus- Hij die redt- Gods Zoon en Mensenzoon

Hij is ons Pasen in Persoon

voltooiing van Joodse Pesach.

Pasen kan elk moment aan ons gebeuren,
het is de dynamiek van ons leven.

Is de aardse tijd voltooid

geven we onze laatste ademtocht uit handen aan de Schepper,
dan wordt ons lichaam, - dat aardse huis -,
als een zaad in de akker gelegd, aan de aarde waaruit het is ontstaan.

Tegelijk wachtend, rustend in geloof

op de wederkomst van de Heer onze Koning

om in de kracht van Zijn Geest op te staan met een ander lichaam.

Het liefhebbend hart van ieder blijft en verbindt ons met elkaar in God.

Daarom kunnen we voor hen bidden en hen aanwezig weten.

Daarin zijn doden en levenden met elkaar verbonden.

De houtwallen

Op Koningsakker vindt u vier kwadranten: Lente, Zomer, Herfst en Winter. Deze gebieden worden deels begrensd door een oude houtwal van meidoorn. Dergelijke houtwallen zijn een bron van leven. Een grote diversiteit aan dieren profiteert van deze hagen.

Houtwallen komen al eeuwenlang voor in het Nederlandse landschap. Al in de Romeinse tijd werden dergelijke afscheidingen aangelegd om vee en wilde dieren van de akkers te weren. Een aarden wal werd opgeworpen, soms vermengd met mest uit de stal. Op de wal werden verschillende types struiken geplant, en eens in de 15 jaar moest de wal worden afgezet om gezond te blijven. Houtwallen kwamen voor van Friesland tot aan Limburg, maar met name op de oostelijke, hoger gelegen zandgronden. De houtwal is daarmee een typisch cultuurelement in het landschap, die echter een belangrijke rol speelt in de natuur.

Doornige struiken van meidoorn of sleedoorn beschermden de akkers tegen de vraat van dieren, terwijl de wal een bron van geriefhout voor de boeren was. Brandhout, stelen voor spades, bijlen en ander gereedschap en natuurlijk materiaal om te bouwen, de houtwal was een wezenlijk onderdeel van het boerenbedrijf.

De houtwal bood niet alleen bescherming aan de akkers, ook vele dieren vinden een veilig heenkomen in de

struiken. Dankzij de vele insecten die op de bloesems afkomen, zijn houtwallen een geliefde schuilplaats van vogels, die zich er beschermd weten tegen sperwers en haviken. Typische vogels van houtwallen zijn: grasmus, tuinfluiter, braamsluiper, geelgors, nachtegaal, winterkoning en natuurlijk de heggenmus. Kleine zoogdieren zoals muizen vinden er voedsel en onderdak. Sommige muizen brengen hun hele leven door in de houtwal, maar moeten natuurlijk wel oppassen voor de wezeltjes en hermelijnen die graag jagen in het struweel.

Met de komst van de landbouwmechanisatie verloor de houtwal zijn functie. De schaduwen werden gezien als beperkend voor de groei van de gewassen, terwijl steeds grotere en bredere machines minder efficiënt konden werken. Vele honderden kilometers aan oude houtwallen zijn inmiddels uit ons landschap verdwenen, en dat is jammer. Want behalve als leefgebied vervulden deze langgerekte landschapselementen nog een belangrijke taak. Ze kunnen dienen als navigatiesysteem. Dieren gebruiken ze voor hun dagelijkse voedseltrek en maken er dankbaar gebruik van als ze op zoek zijn naar een nieuw leefgebied.

Op Natuurbegraafplaats Koningsakker staan slechts een paar kleine houtwallen, die in al hun eenvoud en bijzonderheid het landschap doorsnijden en bijdragen aan de biodiversiteit.

Agenda en Activiteiten

Rondleiding op de natuurbegraafplaats in wording

Op 22 februari organiseren we een rondleiding over het gebied waar de natuurbegraafplaats wordt gerealiseerd. We vertellen over natuurbegraven en de natuur op Koningsakker.

Lezing br. Thomas Quartier

Thomas Quartier is een benedictijnse monnik en theoloog, verbonden aan de Radboud Universiteit. Zijn huidige onderzoek is gericht op de verhouding tussen spiritualiteit en de dood, in het bijzonder de monastieke spiritualiteit. Op zaterdag 4 mei houdt hij hierover een lezing in de abdij. Aanmelden kan via www.koningsakker.nl

Diensten in de abdij

Zevenmaal daags worden de gebedsdiensten (getijden) live uitgezonden via de website van Koningsoord. Op zondagen kunt u de eucharistieviering bijwonen om 11:00 uur.

Begin vasten

Op woensdag 6 maart begint de vastentijd met aswoensdag. De vastentijd duurt veertig dagen, omdat Jezus veertig dagen lang in de woestijn verbleef, voordat hij ging rondtrekken om de Blijde Boodschap te verkondigen. De gelovigen krijgen tijdens de eucharistieviering (7.15) door de priester een askruisje opgelegd als teken van berouw en verlangen naar bekering. Zo kunnen ze bewust deze tijd van meer gebed en grotere toelief op de Schrift ingaan die hen dichterbij God en Zijn barmhartigheid wil brengen

Openingstijden Abdijwinkel

Maandag gesloten

Dinsdag t/m vrijdag 14.30 -16.30 uur

Zaterdag 10.00 -12.00 uur + 14.30 – 16.30 uur

Zondag 12.00 – 12.45 uur (na de eucharistieviering)

Koningsakker

